

První list Petřův

Třináctá část

1P 4,12-19

1. Nedivte se pronásledování (verše 12-14)

Petrovi adresáti procházeli soužením, které je zde ve verši 12 doslova označeno slovem PYRÓSIS, tedy „spálení, žár“ (ČEP: „výhni“). Nacházeli se jakoby v ohnivé výhni, kterou bylo jejich pronásledování od nevěřících. Tato výheň byla přezkoušením opravdovosti jejich víry (sr. 1P 1,6-7).

Ohni pronásledování se křesťané nemají divit, jako kdyby snad šlo o něco neobvyklého. Kristus jasně mluvil o tom, že jeho učedníci budou pronásledováni (Mt 10,16-25). Apoštol Pavel napsal: „ *A všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, zakusí pronásledování.* ” (2Tm 3,12 ČEP)

Místo aby se svému utrpení divili, mají se radovat z toho, že se podílejí na Kristových utrpeních. Trpí proto, že patří Kristu, protože jsou jeho služebníky. V nich nevěřící pronásledují samotného Krista. Když Kristus zastavil pronásledovatele Saula na cestě do Damašku, řekl mu: „ *Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?* ” (Sk 9,4b ČEP) Mají se takto radovat, aby se radovali „jásající“ (tak doslova podle řeckého textu ve verši 13) při Kristově druhém příchodu. Aby se mohli jásavě radovat při příchodu Pána Ježíše, mají se nyní radovat v utrpeních pro Krista. Tato radost je nepochybně ovocem Ducha svatého (sr. Ga 5,22).

Když jsou uráženi pro jméno Kristovo, jsou doslova „blahoslavení“ (Ř. MAKARIOI, verš 14). Blahoslavený je ten, kdo je šťastný z Božího hlediska. Kristus blahoslavl ty, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost (Mt 5,11-12). Důvodem jejich blahoslavenství je, že pro účast na utrpeních Kristových na nich spočívá duch slávy, duch Boží. Zřejmě se tu myslí na průkaznou přítomnost Ducha svatého v jejich životech. Jde o téhož Ducha, který kdysi v podobě holubice spočinul na Pánu Ježíši Kristu (viz např. J 1,32). Jde tu o potvrzení jejich duchovní jednoty s Kristem.

Některé řecké rukopisy připojují v závěru verše 14 slova: „ *... jemuž se oni rouhají, ale vy ho slavíte.* ” (tak v poznámce v ČEP). Bible kralická má tato slova přímo v textu: „ *... kterémužto z strany jich zajisté rouhání se děje, ale z strany vaší oslavován bývá.* ” (BKR) Nevěřící se Duchu svatému rouhají - jistě tím, že zavrhnou evangelium. Křesťané naopak Ducha svatého oslavují - jistě tím, že věří hlasu Ducha svatého, v jehož moci jim evangelium bylo zvěstováno (sr. 1P 1,12.25).

2. Ať nikdo z vás netrpí za zlé činy (verše 15-18)

Příjemci Petrova listu jistě trpěli jako křesťané, nikoliv jako pachatelé zla. Přesto je apoštol varuje, aby se nevydali špatnou cestou. Nikdo z nich neměl

trpět jako vrah, zloděj, nebo jakýkoliv zločinec. Žádný křesťan neměl také trpět za „intričky“ (ČEP, verš 15). Slovo „intričky“ v Českém ekumenickém překladu je překladem řeckého slova ALLOTRIEPISKOPOS, které má význam „ten, kdo se vměšuje do cizích věcí“. Kraličtí překládají slovem „všetečný“, Pavlíkův studijní překlad má „slídič po věcech druhých lidí“. Je to zkrátka někdo, kdo (jak se někdy říká) strká nos do cizích věcí.¹

Avšak pokud někdo trpí jako křesťan, nemá se zač stydět. Slovo „křesťan“ ve verši 16 je překladem slova CHRISTIANOS, tedy „Kristovec“. Poprvé tak byli učedníci Ježíše Krista nazváni v Antiochii (viz Sk 11,26; sr. Sk 26,28). Patrně jde o přezdívku, kterou jim dalo jejich okolí. Místo aby se křesťan za své utrpení styděl, má oslavovat Boha, poněvadž se smí nazývat Kristovcem. Pronásledování mu dosvědčuje, že patří Kristu, a to je důvod k oslavování Boha.

Nyní je z Božího pohledu vhodný čas k tomu, aby soud začal od domu Božího. Oním časem (ř. KAIROS, verš 17) se zřejmě míní doba mezi sesláním Ducha svatého a Kristovým druhým příchodem. Domem Božím je shromáždění věřících - církev. Jednotliví věřící jsou živými kameny, z nichž je tento dům budován (viz 1P 2,5). Soudem se nepochybně míní pronásledování od nevěřících, kterým křesťané procházejí. Nevěřící jsou tak nástrojem Božího soudu nad církví, podobně jako byly pohanské národy nástrojem Božího soudu nad Izraelem (sr. Iz 10,5-19). Neznamená to však, že křesťané jsou u Boha nějak odsouzeni. Vždyť je psáno: „*Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, ...*“ (Ř 8,1 ČEP) Spíše se jedná o soud ve smyslu výchovy ke spravedlnosti, jak nás učí list Židům (viz Žd 12,4-11). Oni nyní procházejí soudem, avšak mnohem hůře na tom jednou budou jejich nynější pronásledovatelé - ti, kdo jsou neposlušní vůči Božímu evangelium. Tuto skutečnost apoštol dokládá citátem z Př 11,31. Z prorockých knih Starého zákona jasně vyplývá, že Bůh posléze soudil i národy, které byly nástrojem jeho soudu nad Izraelem (viz opět Iz 10,5-19).

3. Svěřte své duše věrnému Stvořiteli (verš 19)

Trpět podle vůle Boží nepochybně znamená trpět kvůli tomu, že jsme křesťany. Utrpením podle Boží vůle zde není míněno utrpení kvůli nějakému špatnému jednání. Ti, kdo trpí podle Boží vůle, se mají svěřit věrnému Stvořiteli. Nepochybně s důvěrou, že je soužením provede a v pravý čas je také ze soužení vyvede. Stvořiteli se mají odevzdat tak, že budou činit dobro navzdory všem urážkám a překážkám ze strany nevěřících.

¹ Příkladem takového chování může být jednání paní Zábranské, postavy v knize J. Foglara *Přítav volá*.